

teljem priporočevala. Ta peti vezek veljá 1 gl. 35 kr.; posamni listi pa se prodajajo po 15 kr.; vseh pet vezkov vkup pa veljá 4 gl. 60 kr.

— Neki „neduhoven“ piše v 3. l. let. „Zg. Danice“ o bratovšini sv. Cirila in Metoda, in med drugim pravi: „Vpišite vsak svojo šolo v bratovščino ss. Cirila in Metoda, in opravljajte vsaki dan vestno s svojo mladino z vso mogočo pobožnostjo bratovsko molitev!“ . . . „Iz dna duše želim, da bi teh verstic ne preziral noben slovenski g. katehet in učenik, in da bi ss. Ciril in Metod letošnji praznik svojega godovanja imela toliko novih udov svoje prelepe bratoljubne bratovšine, kolikor šteje slovenska zemlje šolske mladine, in otroci naj vsaki dan skupaj glasno bratovsko molitev opravljajo“ . . . „Upamo, če tudi verli „Uč. Tovarš“ naš svet za svojega sprejme in šolam priporoči, se bosta slavna svetnika na letošnji dan svojega godú z dopadanjem ozirala z nebés doli na naš blagi mladi slovenski zárod“. — „Uč. Tovarš“ sprejme sicer ta svet za svojega, toda prederzne se, da ga takole prenaredi: Priporoča naj se v šoli lepa bratovščina ss. Cirila in Metoda, toda bolj odrasli mladini, kateri se že more dopovedati, kaj je razkolništvo itd. To bi bilo primerno v nedeljski šoli, ali še le takrat, kedar mladina šolo zapušča. Da bi pa mali otroci vsaki dan v šoli bratovsko molitev glasno opravljali, se nam ne zdi primerno. Kdor je imel z različni otroci v mnogih krajih opraviti, nam bo priterdil, če rečemo, da skupna, glasna molitev pri otrocih v šoli nima kaj vspeha, in da se redko kje in kdaj prav spodobno opravlja. Sicer pa bi rekli: Učitelj naj take in enake pobožne vaje pri mladini prepušča navadno raji katehetu ali sploh duhovnemu šolskemu predniku.

— Naš tovarš, g. L. Belar, nas je zopet razveselil z nekim svojim delom. Dal je na svetlo „M. Polko“, katero je že e. k. vojaška godba s pohvalo igrala. Prodaja jo g. skladatelj sam po 30 kr. Kdor si jo kupi, je bo vesel.

Premembe v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofiji. Postavljeni in prestavljeni so gg.: Franc Cerar, pomočni učitelj v e. k. normalki v Ljubljani, za podučitelja v glavno šolo v Kočevsko mesto; Valentin Kumar, namestni učitelj v Idriji, za podučitelja in cerkvenika v Teržič; Karol Demšar, učitelj v Senožečah, je za terdno postavljen. — Preč. g. Ignaci Holzapfel, dekan v Ribnici, je umrl. R. I. P.!

Listnica. G. Fr. E. na Ž. in vsem, ki poprašujejo po napevih: „Tovarš“ bi iz serca rad prinašal napeve in tudi druge potrebne priloge, ako bi mu bilo le mogoče pritolikem pičlem številu svojih naročnikov. Notni tisk je bolj zamuden, in tedaj dražji od navadnega tiska; vendar upamo, da bo „Tovarš“ kmali prinesel več lepih napevov. Prosimo, poterpíte nekoliko! — G. Fr. J. v M.: „Cecilija“ se še dobiva pri Gi-ontinetu. Pervi vezek veljá 4 gl. 20 kr., drugi pa 2 gl. 50 kr. — G. J. H. v St. A.: Smo Vam poslali. — G. Iv. Z. v T.: O spisu: „V.“ morda v pismu. — G. L. B. v P. in drugim, ki nas to in uno prašajo: Prosimo, poterpíte! Ne moremo vsemu kaj!

Odgovorni vrednik:

Andrej Praprotnik.

Tiskar in založnik:

Jož. Rudolf Millo.